

Kazimierz Przerwa – Tetmajer

„Nie wierzę w nic...”

Nie wierzę w nic, nie pragnę niczego na świecie,
Wstręt mam do wszystkich czynów, drwię z wszelkich
zapałów:

Posągi moich marzeń strącam z piedestałów
I zdruzgotane rzucam w niepamięci śmiecie...

A wprzód je depcę z żalu tak dzikim szaleństwem,
Jak rzeźbiarz, co chciał zakłać w marmur Afrodytę,
Widząc trud swój daremny, marmury rozbite
Depce, płacząc krzyk bólu z śmiechem i
przekleństwem.

I jedna mi już tylko wiara pozostała:

Że konieczność jest wszystkim, wola ludzka niczym —

I jedno mi już tylko zostało pragnienie

Nirwany, w której istność pogrąża się cała

W bezwładności, w omdleniu sennym, tajemniczym

I, nie czując, przechodzi z wolna w nieistnienie

CZEGO PRAGNIE PODMIOT LIRYCZNY?

POSTAWA PODMIOTU LIRYCZNEGO

WOBEC SIEBIE	WOBEC ŻYCIA	WOBEC INNYCH LUDZI

ZAZNACZ CECHY POSTAWY DEKADENCKIEJ:

przecucie zbliżającego się kresu kultury i sztuki, radość, gorycz, sceptycyzm, kwestionowanie wartości moralnych, przekonanie o bezsensowności egzystencji

WYMIENŲ POWODY, DLA KTÓRYCH PODMIOT LIRYCZNY PRZYJMUJE TAKĄ POSTAWĘ WOBEC ŻYCIA.

Opisz emocje towarzyszące postaci mówiącej wiersza Kazimierza Przerwy-Tetmajera.

O czym marzy podmiot liryczny?

Jednym z kluczowych pojęć w schopenhaueryzmie jest pojęcie „nirwany”, którą rozumiemy jako:

- a) pęd życiowy
- b) aktywizowanie postrzegania zmysłowego
- c) rodzaj nieświadomionego instynktu
- d) kontemplację jako sposób uwolnienia się od cierpienia

- Jak można odczytać zadane w ostatniej strofie pytanie? Czym jest gest opuszczonej głowy?

- Utwór ma formę _____, ponieważ składa się z czterech strof. Pierwsze dwie są czterowersowe, a pozostałe - trzywersowe. Poeta zastosował tradycyjny podział na część opisową oraz refleksyjną.

- Wiersz należy do **liryki**:

- ☐ **bezpośredniej**, ponieważ podmiot liryczny ujawnia swoją obecność. Pojawiają się więc czasowniki w pierwszej osobie liczby pojedynczej i odpowiednie zaimki („nie wierzę”, „nie pragnę”, „depczę”, „moich marzeń”).
- ☐ **wyznania**, osoba mówiąca opowiada o swoich refleksjach.
- ☐ **roli**, podmiot liryczny wchodzi w rolę młodopolskiego dekadenta.

Dopasuj środki artystyczne do cytatów:

***metafory *epitety *porównania *przerzutnie**

	„posągi moich marzeń strącam z piedestałów”, „zdruzgotane rzucam w niepamięci śmiecie”
	„depczę z żalu tak dzikim szaleństwem, jak rzeźbiarz, co chciał zakłąć w marmur Afrodytę”
	„dzikim szaleństwem”, „wola ludzka”, „omdleniu sennym, tajemniczym”
	„nie czując przechodzi z wolna w nieistnienie”

► W sonecie Kazimierza Przerwy –Tetmajera „Nie wierzę w nic” [] wyraża swe przekonanie o zniszczeniu wszelkich [] marzeń i programów. Tutaj także formułuje znane i często cytowane w kontekście rozważań o [] stwierdzenie „konieczność jest wszystkim, wola ludzka niczym”. Podmiot liryczny nie ma żadnych [], jedynym zaś jego [] jest „pragnienie Nirwany”, czyli stanu, w którym następuje całkowite wyrzeczenie się woli życia, uobecnienia stanu nicości, pogrążenia się w niebycie, nieistnienia. Jest to jedna z możliwych [] ucieczki od bólu []